

Associació Turística Guixolencs

Hi havia un home de Perelada, ara fa set-cents anys, que de tant en tant, com per agafar forces i continuar amb més vigor allò que estava contant, exclamava : "Què us diré?"

Doncs jo, parlant en nom de la Isabel i meu, exclamaré també, com en Ramon Muntaner : que us diré, què us direm, gent de Sant Feliu, graciosament tocada del garbí, inserida dins el nostre record i viva en el nostre pensament, ara que heu vingut entorn de la taula, en la més pura tradició mediterrània, a fer-nos companyia, presidits per la pinya dels membres de l'Associació Turística Guixolencs, que tan actius es mostren?

Què us direm sinó que ens trobem com el peix a l'aigua, com el peix blau de Sant Feliu ? Mireu, fent-ho curt, i per començar, enguany fa

quaranta anys que vam deixar de viure a Sant Feliu, quaranta anys que vam repartir entre els amics les cols de primavera i els enciams que teníem al lluminós pati de Penitència 27, abans de marxar. Set anys vam viure-hi, i si les circumstàncies familiars no haguessin girat el timó i el rumb dels esdeveniments, potser encara hi viuríem. Des que en vam marxar n'han transcorregut, he dit, quaranta. Doncs fa quaranta anys que no passa dia que a casa no parlem de Sant Feliu, de la feina que hi teníem, de les amistats que vam fer-hi, del goig d'haver-hi estrenat matrimoni i família. El nostre fill va néixer al carrer de la Pilota, Joan Goula, i en aquest aspecte, i també en d'altres, possiblement conseqüència de l'esmolat esperit que el vostre paisatge desvetlla, és tan ganxó com la Porta Ferrada que avui ens emportem amb orgull i gratitud.

Diuen de totes les ciutats que enganxen : no és veritat, ni ho és tan sols que algunes enganxin més que no d'altres : enganxen a qui es vol

deixar enganxar. I cal començar per donar-te a conèixer, estenent la mà. Així fou com a Sant Feliu de seguida vam fer amics, amigues, colla, entre les classes més vives de la població, sense excloure ningú, però de preferència entre menestralia i professionals. Ben cert que érem joves i amb ganes de fer i d'ajudar a fer, però també ho és que habitar en un lloc amb els ulls i els sentits ben oberts et fa madurar i viure al ritme de la població, de bracet amb la seva gent. I si exerceixes l'ensenyament et trobes més implicat amb els neguits i les il·lusions d'una part important del cens. Un cens on tothom es coneixia, i esquitxat de tipus pintorescos. Els deixebles nostres d'aleshores són avui la gent gran : també, com que han passat tants anys, avui per força, dolorosament, trobem a faltar un grapat d'aquells amics i amigues que ens van rebre, estimular, divertir i fer-nos costat en els moments de dificultat. El nostre record, avui, ens els fa vius.

▪
·
·
▪

.No pots anar en una ciutat a viure, treballar o vegetar, fer la compra i prou : si hi vius has de contribuir a fer-la viure, posant la teva part d'iniciativa com a sumand dels altres impulsos, compromentent-te i bregant. Creiem que ho vam fer en el camp literari, en el civil, en el pedagògic. Sobretot, vam rebre afectes. No ho pagarem mai prou .

Amic president de l'Associació Turística Guixolenc, estimat Alcalde, il.lustres representants institucionals, amics i amigues de Sant Feliu , rebeu el testimoni del nostre deute, i la penyora de l'afecte constant que us reiterem en aquesta nit tan significativa per a nosaltres.